

Dráma, USA, 2016, 97 min

Réžia: [David Frankel](#)

Scenár: [Allan Loeb](#)

Kamera: [Maryse Alberti](#)

Hudba: [Theodore Shapiro](#)

Hrajú: [Will Smith](#), [Kate Winslet](#), [Keira Knightley](#), [Helen Mirren](#), [Edward Norton](#)

Čas Vianoc je jedným z najmagickjších období roka. Radosť sa zväčšuje, ak sa ľudia dokážu stretnúť s osobami, na ktoré sa v každodennom rytme nenašiel čas. Film, ktorému distribútor nepriradil slovenský preklad (doslovne by mohol znieť *Vedľajšia krása*), prichádza s myšlienkou vzájomného prepojenia. Vianoce túto chémiu prinášajú takmer automaticky. Ale čo s tými, ktorým pri štedrovečernom stole zostala prázdna stolička? Ktorým sa precízne naukladané kocky z domina dajú do pohybu, až kým nezničia dlho skladané obrazce?

Nový film [Davida Frankela](#), známeho vďaka niekoľkým epizódam seriálu *Sex v meste* a najmä (pre milovníkov módy) ako režiséra snímky *Diabol nosí Pradu*, nás pozýva do predvianočného New Yorku. Nie, nebude to vysvietený gýč ako vo vianočnej klasike *Sám doma*. Nablýskanými a romantickými zábermi sa v tomto prípade šetrí. O to skôr sa príbeh dostane divákovi pod kožu.

Listy bez adresy

Howard bol úspešným manažérom, ale veľký smútok ho okradol o chuť žiť. Chce zostať sám, uzavretý do svojho splínu. V tomto rozpolžení nie je schopný viesť svoj podnik. Jeho úpadok by mohol skončiť, ak by Howard predal svoj podiel. Problém je v tom, že ho to nezaujímá. Traja priatelia, Whit, Claire a Simon, sa s tým nechcú zmieriť. Je v tom kúsok zištnosti – sú podielníkmi vo firme a jej prípadným odpredaním by si namastili vrecká.

Whit prichádza s riešením. Navrhne sledovanie šéfa. Toto by mohlo zabezpečiť priame dôkazy o jeho zlom duševnom zdraví, čo by prinieslo právnu nespôsobilosť nakladať s majetkom firmy. Najaktívnejší z priateľov dá dokonca tip na nenápadného detektíva v sukni – s prvkami nenásilného humoru ho hrá Ann Dowdová. Paradoxom je, že tento agent sa predtým Whitovi úspešne vrtal v súkromnom živote a priviedol jeho vzťah do krachu.

Oceniť treba dynamický úvod, ktorý odštartuje celú zápletku. Prvý zlom vo filme príde veľmi skoro. Z úspešného muža, ktorý vie nadchnúť desiatky zamestnancov vďaka motivujúcej úlohe lásky, času a smrti v ich živote, sa stáva po troch rokoch vyhasnutá sopka. Druhý predel, ten vtipnejší, sa dostaví pred diváka po odhalení, že zlomený Howard zo svojej neprístupnej „pevnosti“ posielal listy. Komu? Predsa tým istým postavám, ktoré považoval za kľúčové pri tvorení úspešného tímu: smrti, času a láske.

Hluchá smrť

Náhoda dá dokopy troch skúšaných priateľov s tromi nie veľmi úspešnými divadelníkmi. Tí nacvičujú nové predstavenie v zastrčenej uličke New Yorku, pričom nad nimi visia mraky nezaplateného prenájmu. Jednoduchý trhový mechanizmus amatérskym hercom nedáva na výber. Whitova ponuka, aby sa prevtelili do spomínaných troch abstraktných postáv, nájde všeobecný súhlas.

Ich úlohou bude zorganizovanie (akože) náhodného stretnutia s depresívnym Howardom. Bude úspešnou hra, v ktorej uzavretého človeka nevťahujeme do svojho života, ale sa snažíme vstúpiť do jeho? Citácie z odoslaných listov (ktoré sa vtipne dostali do rúk priateľov) majú riaditeľa firmy presvedčiť, že o ňom majú dostatok informácií. Howard sa zatiaľ pohybuje s minimom slov v trojuholníku práca-domov-psí výbeh, s odbočkou na stretnutie podpornej skupiny, ktorá združuje ľudí po smrti ich detí. Márnny je aj jeho pokus dohodnúť sa so smrťou, aby sa začala oňho zaujímať. A filmové okienka sa môžu dať do pohybu.

Dôveruj a nepreveruj!

David Frankel zrealizoval film s vianočnou tematikou, ktorý poteší a zároveň sa dotkne hlbších emócií. Hlavný chod je namiešaný z dvoch prísad - rozsiahlych dialógov a divadelného štylizovania. Oba prvky bežne nepridávajú na vierohodnosti filmu. Veď ten má viac ukazovať ako hovoriť a byť realistickejší ako divadlo. Lenže v pozadí znejú koledy a blikajú farebné svetielka. Vytvárajú dojem, že na Vianoce sa predsa dejú zvláštne veci...

Dialógy sú vybrúsené a patria k nosnej časti filmu. Možno im vyčítať prílišnú „ukecanosť“. Teatrálnosť by mohla tiež vyrušovať časť publika (možno aj preto nemá film medzi nadšencami až také vysoké hodnotenie). Ale keď sa divák nechá presvedčiť, že je súčasťou divadla, za ktoré si zaplatil, potom prijme aj tichú dohodu s tvorcami, že sa nebude zvedavo pýtať.

Napríklad, prečo sa hlavný hrdina nikdy nedotkne tajomných návštevníkov. Alebo podľa akého kľúča boli priradení k sebe Howardovi kamaráti (Edward Norton, Kate Winsletová a Michael Pena) a traja členovia divadla (Helen Mirrenová, Keira Knightleyová a Jacob Latimore). Láska, čas a smrť sa nenápadne obracajú k trom spolupodielnikom vo firme, aby im ponúkli riešenia ich vlastných ťažkostí - jedného rozvodu, vracajúcej sa choroby a tikotu biologických hodín.

Výsledkom filmu je nenápadné prepojenie medzi ľuďmi. Keira Knightleyová nás ubezpečí, že láska sa ukrýva v náhodách. Len ona si môže dovoliť odísť zo scény, kedy chce, lebo človek ju nemá vo svojej moci. A naše peniaze vlastne nikdy nepotrebovala.

Rudolf Smoter

Recenzia bola publikovaná v rubrike Filmy v časopise Zasvätený život 02/2018.

The post [Collateral Beauty \(recenzia\)](#) appeared first on [Zasvätený život](#).

(Zamyslenie zo stránky zasvatenyzivot.sk.)